

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

ชีวิตในหมู่บ้านเด็ก - หน้า 2

ความสำเร็จของลูกโสสะ - หน้า 4

เรื่องเล่าคนทำงาน - หน้า 5

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชินูปถัมภ์

SOS Children's Villages Thailand

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ
ประจำทุกหกเดือน ฉบับที่ 29 / กันยายน 2567

“น้องซิม” สาวน้อยคนเก่ง กับความฝันที่อยากเป็น “คุณหมอ”

“แพทย์” เป็นหนึ่งในอาชีพที่มีเกียรติและเป็นที่ยอมรับจากสังคมอย่างกว้างขวาง หลายคนเลือกที่จะเรียนสายนี้เพราะต้องการช่วยเหลือผู้อื่น หรือแม่แต่รักหาคนที่รัก โดยเป็นที่ทราบกันดีว่า เส้นทางการศึกษาเพื่อจะเป็นแพทยนั้น เข้มข้นทั้งวิชาการความรู้ ที่ผู้เรียนทุกคนต้องเตรียมตัวเต็มที่และมีความเพียรพยายามเพื่อเดินไปถึงฝันให้ได้

น้องซิม เด็กหญิงวัย 8 ปี สาวน้อยร่างเล็ก ที่มีบุคลิก ร่าเริงและชอบช่วยเหลือคนรอบข้าง จึงเป็นที่รักของทุกคนในบ้าน น้องซิมเข้ามาอยู่ในครอบครัวโสสะหาดใหญ่ ตั้งแต่แรกเกิด ปัจจุบันเติบโตขึ้นอย่างสมวัย และมีความใฝ่ฝันอยากเป็น “คุณหมอ” เพื่อที่จะรักษาคุณแม่และพี่น้องของเธอ

น้องซิมพูดด้วยน้ำเสียงสดใสพร้อมกับใบหน้าที่ยิ้มแย้ม ในขณะที่กำลังนั่งเขียนการบ้าน “คุณแม่เป็นแรงบันดาลใจที่ทำให้หนูอยากเป็นหมอ เพราะหนูอยากรักษาคุณแม่ เวลาที่เห็นคุณแม่ไม่สบาย หนูจึงตั้งใจเรียนเพื่อที่จะได้ผ่านการคัดเลือกเข้าไปเรียนในคณะแพทยที่ใฝ่ฝัน หนูรู้ว่าการเรียนสายนี้ไม่ใช่เรื่องง่าย”

คุณแม่อำไพ คุณแม่โสสะผู้ให้การเลี้ยงดูน้องซิมตั้งแต่เด็ก เล่าให้เราฟังว่า “แม่พร้อมสนับสนุนทุกอย่างก้าวของลูก และจะคอยบอกลูกเสมอว่า แม่จะคอยอยู่เคียงข้างพร้อมที่จะโอบกอดช่วยเหลือลูกอยู่เสมอ ขอให้ลูกจง

เชื่อมั่นในตัวเอง และจงภูมิใจในตัวเอง หากสิ่งนั้นไม่ได้ทำให้ใครเดือดร้อน แม่อยากให้น้องมีความสุขกับการเรียนที่ได้เลือกในสิ่งที่ชอบ เพราะเขาจะได้ไม่รู้สึกกดดันและเป็นคุณหมอตามที่ตั้งใจ”

ทั้งนี้ คุณแม่อำไพ เล่าว่า “ปัจจุบันน้องซิมกำลังศึกษาอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีความชื่นชอบในวิชาคณิตศาสตร์และภาษาอังกฤษ โดยมีผลการเรียนเกรดเฉลี่ย 4.00 และได้รับเกียรติบัตรการเรียนดีเด่นและมารยาทงาม”

นอกจากจะเรียนเก่งแล้วน้องซิมยังเป็นเด็กกิจกรรมที่ชื่นชอบการวาดรูป เล่นดนตรี และรำไทย และยังได้เป็นบรรณารักษ์ของโรงเรียนอีกด้วย

ชีวิตในหมู่บ้านเด็กโสสะหาดใหญ่ น้องซิมชื่นชอบที่จะทำกิจกรรมในครอบครัว และออกไปวิ่งเล่นกับเพื่อนๆ ในช่วงเวลาเย็น เพื่อผ่อนคลายความเหนื่อยล้าจากการเรียน

“ทุกเย็นหลังจากเลิกเรียน หนูจะช่วยคุณแม่ทำงานบ้านและอ่านหนังสือ แต่หากวันไหนมีเวลาว่างก็จะช่วยสอนการบ้านน้องและทำกิจกรรมร่วมกันในครอบครัว หนูชอบช่วยคุณแม่ทำอาหารค่ะ เพราะการทำอาหารทำให้เราได้ใช้เวลาด้วยกันและสนุกสนานทุกครั้งที่ได้เข้าครัว เมนูที่เราชอบกินเป็นประจำเป็น ค็อกเคอเพราหมูไข่ดาว คุณแม่ทำอร่อยที่สุดในโลกเลยล่ะ” น้องซิมพูดแล้วยิ้มอย่างภาคภูมิใจ พร้อมกับชูนิ้วโป้ง เพื่อเป็นการยืนยันความอร่อย

ถึงแม้จะได้พูดคุยกันเพียงระยะเวลาสั้นๆ แต่สิ่งที่เราสัมผัสได้ คือความสุข รอยยิ้ม เสียงหัวเราะที่อื้ออามในหัวใจ

“หนูขอขอบพระคุณทุกท่านที่สนับสนุนให้พวกเรา มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีในวันนี้ คุณแม่บอกหนูเสมอว่า ทุกวันนี้ที่หนูและพี่น้องในบ้านมีโอกาสได้เรียนหนังสือมีชีวิตที่ดี มีค่าขนมไปโรงเรียนและทำให้แม่กับหนูได้มาเจอกัน ก็เพราะผู้ใหญ่ที่ใจดีมีเมตตา ช่วยบริจาคเงินมาให้ หนูจะตั้งใจเรียนและเป็นคนดีของสังคม หากไม่มีทุกท่าน คงไม่มีหนูและครอบครัวโสสะในวันนี้ค่ะ”

นี่คือจุดเริ่มต้นของความฝันที่ได้พลังผลักดันจากผู้มีจิตเมตตาทุกท่าน ซึ่งช่วยสนับสนุนจนน้องได้มีวันนี้ ในอนาคตเราอาจจะได้เห็นน้องซิมในเส้นทางอาชีพ “แพทย์” ผู้ทุ่มเทและตั้งใจที่จะรักษาคนที่เธอรักและคนรอบข้าง ด้วยความมุ่งมั่นในการศึกษา และแรงบันดาลใจจากครอบครัว น้องซิมกำลังเดินตามฝันที่จะเป็นแพทย์ และด้วยการสนับสนุนจากผู้มีจิตเมตตาทุกท่าน 🏠

หมายเหตุ : ชื่อของเด็กในบทความนี้ ได้มีการเปลี่ยนแปลงตามความเหมาะสม เพื่อเป็นไปตามนโยบายด้านสิทธิเด็ก

หนึ่งในความสำเร็จลูกโสสะ

น้องแป้ง แนน้าตัวน้อยค่ะ

สวัสดีค่ะ หนูชื่อแป้ง หนูบ้านเด็กโสสะเชียงรายค่ะ จบคณะ
สหเวชศาสตร์ สาขากายภาพบำบัด จากมหาวิทยาลัย
ธรรมศาสตร์ หลักสูตร 4 ปี

อาชีพปัจจุบัน

หลังจากเรียนจบ หนูสอบประเมินเพื่อขึ้นทะเบียนเป็นผู้
ประกอบวิชาชีพกายภาพบำบัดต่อสภากายภาพบำบัดแห่ง
ประเทศไทยค่ะจึงสามารถให้การรักษาหรือฟื้นฟูต่อผู้ป่วย
ด้วยวิธีการกายภาพบำบัดได้ค่ะ โดยปัจจุบันหนูเป็นนัก
กายภาพบำบัดที่คลินิกแห่งหนึ่งในกรุงเทพฯ และทำงาน
พาร์กไทม์ที่สถานพยาบาลของบริษัท SCG ค่ะ

มาประกอบอาชีพนี้ได้อย่างไร

ตอนแรกหนูอยากเป็นแพทย์เพื่อรักษาผู้ป่วยค่ะ หนูหา
ข้อมูลว่ามีเรียนอะไรบ้างที่จะได้ทำงานในสายอาชีพนี้ จึง
ได้พบว่า การเรียนสาขากายภาพบำบัดก็ ได้ช่วยผู้ป่วยที่มี
อาการเจ็บป่วยเรื้อรังหรือต้องฟื้นฟูร่างกายเช่นกัน อาทิ
นักกีฬา ผู้สูงอายุ ให้กลับมาเป็นปกติก็เป็นงานที่น่าสนใจค่ะ
หนูเลยเลือกเรียนสาขากายภาพบำบัด ในระหว่างที่เรียนได้
ฝึกงานที่รพ.แหลมฉบัง ชลบุรี, sw.ปทุมธานี, sw.เชียงราย
ประชานุเคราะห์ เมื่อเรียนจบก็ทำงาน เป็นนักกายภาพบำบัด
โดยตรงเลยค่ะ

ช่วยเล่าชีวิตในช่วงวัยเด็กให้ฟังได้ไหมคะ

ช่วงวัยเด็กของหนูในหมู่บ้านเด็กโสสะ สนุกค่ะ ได้เล่นได้เจอ
กับเพื่อนหลายคน มีพี่ๆ และน้องหลายคนที่คอยให้ความช่วย
เหลือ ทำให้หนูได้มีโอกาสเรียนหนังสือ โดยมีผลการเรียน
เฉลี่ย 3.80 ตอนเด็กๆ หนูตั้งใจเรียนมากค่ะ เพราะอยาก
เข้าคณะแพทยฯ อยากทำให้แม่ภูมิใจ คุณแม่จะคอยสนับสนุน
หนูทุกอย่าง ทำให้หนูมีกำลังใจในการเรียน การใช้ชีวิต และ
อยากแบ่งปันโอกาสที่ตนเองได้รับ ช่วยเหลือคนอื่นๆ บ้างค่ะ

ได้กลับไปเยี่ยมหมู่บ้านบ้างหรือไม่ และให้คำแนะนำหรือคำ ปรึกษากับน้องๆ อย่างไรบ้าง

หนูกลับไปเยี่ยมคุณแม่และน้องๆ ทุกปีค่ะ คิดถึงทุกคนใน
หมู่บ้าน ทุกครั้งที่กลับไปเยี่ยม ก็จะมีน้องมาปรึกษาเรื่อง
เรียนต่อบ้างค่ะ ว่าจะเรียนอะไรดี หนูก็แนะนำว่าน้องชอบทำ
อะไร สายงานไหน เลือกในสิ่งที่น้องชอบจะดีกว่า

การใช้ชีวิตข้างนอกดูแลตนเอง แตกต่างอย่างไรบ้าง

ถึงแม้การใช้ชีวิตข้างนอกจะดูอิสระ แต่ในช่วงแรกก็ค่อนข้าง
ลำบาก เนื่องจากไม่ได้มีหมู่บ้านซัพพอร์ตแล้ว เรา
ต้องรับผิดชอบชีวิตตัวเองให้ดีกว่า เวลาหนูนึกย้อนกลับไป
ตอนอยู่ในหมู่บ้านสบายกว่ามากค่ะ เพราะมีคุณแม่คอยดูแล
มีเจ้าหน้าที่ให้คำปรึกษาเรื่องการเรียนและเรื่องอื่นๆ

คิดถึงหมู่บ้านเด็กโสสะ คิดถึงอะไรคะ

หนูโชคดีมากที่ได้เข้ามาอยู่ในหมู่บ้านเด็กโสสะ ถ้าไม่มีหมู่บ้าน
ไม่มีคุณแม่ หนูคงไม่ได้เติบโตมามีชีวิตที่ดีแบบทุกวันนี้
หมู่บ้านเด็กโสสะ ให้สิ่งดีๆ กับหนูหลายอย่างมาก ทั้งสอนให้
หนูเป็นคนดี รู้จักคิด สามารถทำอะไรได้ด้วยตนเอง และเห็น
คุณค่าของการมีชีวิต ทำให้หนูมีคุณภาพชีวิตที่ดีเหมือน
ทุกวันนี้

สิ่งที่น้องแป้งอยากบอกแก่ผู้บริจาค

ขอขอบคุณผู้บริจาคที่มีพระคุณทุกท่านค่ะ ทุกการช่วยเหลือ
ของท่านทำให้เปลี่ยนแปลงชีวิตของพวกหนูและน้องๆ มี
คุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น หนูขอบคุณค่ะ 🏠

“แม่มาระติ แม่โสสะ กับการกิจ 24 ชม. ต่อวัน
7 วันต่อสัปดาห์ กับ ลูกๆ 8 คนของเธอ”

อาชีพแม่ที่ไม่ใช่ใครก็ทำได้ เพราะต้องอุทิศตน เสียสละ ให้อภัย ความรัก และชีวิต กับเด็กๆ ที่เธอไม่เคยรู้จักมาก่อน

Q: คุณแม่แนะนำตัวหน่อยค่ะ

A: แม่ชื่อ มาะติ บุญเลื่อน เป็นคุณแม่บ้าน 8 ค่ำ อายุ 43 ปี ทำงานเป็นคุณแม่โสสะ มา 7 ปีค่ะ แม่เคยมีประสบการณ์ ในการเลี้ยงดูลูกของญาติอย่างใกล้ชิด โดยมีความตั้งใจที่จะหางานที่สามารถใช้ทักษะและประสบการณ์ที่มีอยู่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด คุณแม่ได้พบประกาศรับสมัครงานของ มูลนิธิเด็กโสสะฯ ซึ่งเป็นองค์กรที่คุณแม่ไม่เคยรู้จักมาก่อน ด้วยความอยากรู้อยากเข้าใจการทำงานของมูลนิธินี้ มากขึ้น คุณแม่จึงได้ค้นหาข้อมูลเพิ่มเติมในยูทูป และพบกับ หนังสือเรื่อง "แม่" ที่เล่าถึงการทำงานของ คุณแม่โสสะในการดูแลและช่วยเหลือเด็กกำพร้า ภาพและเรื่องราวในหนังสือ นั้นทำให้คุณแม่รู้สึกประทับใจและอยากเข้ามาช่วยเหลือเด็กๆ ค่ะ

Q: ความรู้สึกของการดูแลเด็ก และการเป็นคุณแม่โสสะเหมือน หรือแตกต่างกันอย่างไรบ้างคะ

A: แตกต่างค่ะ เนื่องจากที่ผ่านมาเราดูแลเด็กเพียงแค่ 1 คนเท่านั้น ตอนที่เข้ามาทำงาน ช่วงแรกๆ ต้องอบรมเรื่องต่างๆ เรียนรู้จากการเป็นคุณน้าอยู่ 2 ปี ก่อนที่จะได้เป็นแม่โสสะ ปัจจุบันคุณแม่เป็นแม่มาแล้ว 5 ปีค่ะ มีลูกๆ ทั้งหมด 8 คน อายุต่างกันหลายปีค่ะ ในการดูแลเด็กที่มีช่วงวัยแตกต่างกัน จำเป็นต้องใช้วิธีการดูแลที่หลากหลายและปรับให้เหมาะสม สำหรับพี่คนโต คุณแม่ก็จะคุยกับเขาเยอะหน่อย ค่ะเพราะว่าเป็นเด็กวัยรุ่นแล้ว จะดูว่าเขาสนใจอะไรด้านไหนบ้าง อย่างเช่นเขาสนใจเรื่องฟุตบอล เราก็คุยกับเขาเรื่องฟุตบอล ทำตัวให้เหมือนเพื่อนเขา โดยเราจะไม่ก้าวท้าวหรือควบคุมชีวิตของเขามากเกินไป แต่จะคอยแนะนำและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด

Q: คุณแม่ให้น้องๆ มีส่วนช่วยดูแลงานบ้านอย่างไรบ้างคะ

A: แม่จะสอนพี่โตหน่อย ให้เขาช่วยทำอาหารบ้างค่ะ ส่วนน้องๆ ยังไม่ได้สอน แต่แม่จะแบ่งงานให้เขาทำ เริ่มจากปิดกวาดเช็ดดูบ้านเล็กๆ น้อยๆ ทำให้เขาเป็นเด็กมีวินัยค่ะ เมื่อโตขึ้นจะรู้ว่าหน้าที่ของเขาในบ้าน คืออะไร ถึงเวลาเขาก็จะช่วยกันทำ ช่วยแม่ด้วย น้องๆ ตากผ้า พับผ้า กวาดบ้าน ดูบ้าน ล้างจาน โตหน่อยก็ทำกับข้าว

Q: สมาชิกในบ้านมีหลากหลายวัย เป็นปัญหาบ้างไหมคะ

A: ด้วยงานที่เรารับผิดชอบ 24 ชั่วโมงค่ะ บางครั้งก็เหนื่อย ลำบากที่เราก็จะเหมือนว่าเล่นกับเขาไม่เต็มที่ ก็จะไปชวนพี่เล่น พี่จะช่วยแบ่งเบาตรงนี้ได้ พี่จะเข้าใจ เพราะว่า เราจะอธิบายให้เขาฟังว่า เดี่ยวแม่ทำงานตรงนี้นะก่อนนะ แม่ทำกับข้าวก่อนนะ แม่ทำบัญชีก่อนนะ ช่วยดูแลน้องหน่อย เราต้องคุยกับเขาค่ะ

Q: อะไรคือสิ่งที่ทำให้เราภาคภูมิใจในอาชีพนี้ และทำงานมาได้ยาวนานจนถึงทุกวันนี้คะ

A: คำว่างานของแม่มันเหนื่อยทุกวัน แต่วันที่ลูกยิ้ม ลูกเรามีความสุข เราก็สุขไปกับเขา มันก็ซดเซยกันกับความเหนื่อยที่แม่มี ความสุขมันมีมากกว่า เพราะเรารักเขา การได้ให้ชีวิตใหม่และความรักความอบอุ่นแก่เด็กๆ ทำให้เรารู้สึกว่าเรามีส่วนในการสร้างอนาคตที่ดีให้กับเขา มันคือความภาคภูมิใจ และมีความสุขอย่างแท้จริง

Q: สิ่งที่คุณแม่อยากบอกไปถึงผู้บริจาค

A: ขอบพระคุณทุกท่านนะคะที่ช่วยบริจาคให้เด็กๆ ทุกคน ได้กิน ได้นอน และได้ไปโรงเรียน การดำรงชีวิตในแต่ละวัน มาจากเงินที่ผู้บริจาคมั่นใจให้กับเรา ต้องขอบคุณท่านผู้บริจาคมากๆ ค่ะ 🏠

ส่งต่อความรัก “ให้ด้วยใจ” แม้ไม่รู้จักกัน

จากคนที่ไม่เคยรู้จักหรือได้ยินชื่อ “มูลนิธิเด็กโสสะฯ” มาก่อน หลังจากที่ได้พบปะพูดคุยกับน้องๆ เจ้าหน้าที่ประจำสาธิตสันตนาของมูลนิธิเด็กโสสะฯ ซึ่งกำลังตั้งบูธอยู่ **คุณพรชนก นิยมธรรม** กลับตัดสินใจร่วมบริจาคแบบต่อเนื่องผ่านการตัดบัตรเครดิต เพื่อช่วยเหลือเด็กที่ขาดโอกาสอย่างไม่ลังเลใจ จนถึงวันนี้เป็นเวลาเกือบ 5 ปีแล้ว ที่จิตเมตตานี้ได้ร่วมเป็นอีกหนึ่งแรงสนับสนุน ส่งน้องๆ ให้มีโอกาสด้านการศึกษา เรียนจบ และทำงาน มีอาชีพ เลี้ยงดูตนเองได้ในสังคม

“รู้สึกว่ เราเองก็เคยลำบากมาก่อน เมื่อถึงวันหนึ่งที่พอมีกำลังทรัพย์ ก็อยากจะแบ่งปันช่วยเหลือคนอื่นๆ ด้วยเช่นกัน และโดยส่วนตัวเป็นคนที่ชอบทำบุญ ช่วยเหลือ บริจาคอยู่เป็นประจำ หากมีโอกาสก็จะไปทำบุญตามที่ต่างๆ ส่วนที่บริจาคแบบต่อเนื่องผ่านการตัดบัตรเครดิต ก็จะมีของมูลนิธิฯ นี้ หละละเป็นทีแรก”

“หลังการบริจาคจะมีเอกสารส่งมาให้ อ่าน ได้เห็นข่าวสารเรื่องราวของน้องๆ ในมูลนิธิฯ ก็รู้สึกดีใจที่ได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือ มีความสุขใจว่า เงินที่เราช่วยเหลือมานั้น ถึงมือน้องๆ จริงๆ น้องได้เรียนหนังสือ ได้รับโอกาสต่างๆ เหมือนเด็กคนอื่น ดีใจที่ได้แบ่งปัน คิดว่า น้องๆ เองก็คงได้รับรู้แล้วว่า เราได้เป็นส่วนหนึ่งในการช่วยเหลือพวกเขา หากมีเวลา ก็อยากจะเข้าไปบริจาคและเยี่ยมเยียนน้องๆ ที่หมู่บ้านด้วยเช่นกันค่ะ”

ด้วยพลังใจและการสนับสนุนของผู้ให้ ช่วยให้เด็กๆ ทุกคนที่มูลนิธิเด็กโสสะฯ มีโอกาสเติบโตขึ้นด้วยความรัก ได้รับการศึกษา และที่สำคัญ ได้พัฒนาศักยภาพของตนเอง เพื่อกลายเป็นผู้ใหญ่ที่มีคุณภาพ เป็นบุคลากรที่จะเป็นแรงกำลังในการร่วมสร้างสรรค์สังคมไทยต่อไปในอนาคต 🏠

แค่แบ่งปันก็ช่วยเปลี่ยนโลกของเด็กๆ ได้

โลกของเราไม่ได้กว้างใหญ่เกินไปสำหรับการมอบน้ำใจและความช่วยเหลือต่อกัน ดังเช่นเรื่องราวของ **คุณหิรัญย์ เวชวิทย์วรกุล** ที่วันธรรมดาวันหนึ่ง ได้นำพาเขามาเจอ และรู้จักกับมูลนิธิเด็กโสสะฯ และนับจากวันนั้น คุณหิรัญย์ จึงกลายเป็นหนึ่งใน “ผู้ให้” ที่คอยสนับสนุนครอบครัวโสสะมากกว่า 3 ปีแล้ว

เหตุผลที่ทำให้ตัดสินใจบริจาคกับมูลนิธิฯ คืออะไร?

เนื่องจากตัวเราเองก็มีลูก และตั้งใจที่อยากจะทำบุญ ช่วยเหลือเด็กคนอื่นๆ ที่ขาดแคลนด้วย จึงหาข้อมูลการบริจาคเงินช่วยเหลือเด็กผ่านทางอินเทอร์เน็ต จนมาเจอเว็บไซต์ของมูลนิธิเด็กโสสะฯ เห็นว่าเป็นมูลนิธิของคนไทยที่ให้การช่วยเหลือเด็กไทย มีข้อมูลที่น่าเชื่อถือ เลยตัดสินใจสมัครเพื่อบริจาคแบบต่อเนื่องผ่านการตัดบัตรเครดิตมาตั้งแต่ปี พ.ศ.2564

ความรู้สึกหลังจากได้ร่วมบริจาคและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับมูลนิธิฯ

โดยปกติก็จะได้รับอีเมลข่าวสารจากมูลนิธิฯ เสมอ ได้เปิดอ่านแล้วรู้สึกว่ เราสามารถแบ่งปันเงินจำนวนหนึ่งเพื่อนำไปสร้างประโยชน์ ช่วยเหลือคนอื่นๆ ได้ เราเชื่อว่า มูลนิธิฯ สามารถนำเงินบริจาคไปบริหารจัดการเพื่อช่วยเหลือเด็กๆ ที่ขาดโอกาสให้ได้รับโอกาส ช่วยให้เด็กๆ สามารถมีชีวิตที่ดีขึ้นได้

สิ่งที่อยากแบ่งปัน หรือเรื่องราวที่อยากบอก

อยากให้ทุกๆ คนลองคิดว่า สิ่งที่เราได้แบ่งปันไป แม้จะเป็นเงินจำนวนไม่ได้เยอะมาก แต่มันมีความสำคัญใหญ่หลวงกับคนที่เขาต้องการจริงๆ ซึ่งเราเห็นผลลัพธ์ว่า มูลนิธิฯ มีระบบที่สามารถนำไปบริหารจัดการอย่างดี ช่วยให้เด็กๆ ได้รับประโยชน์สูงสุด ไม่ว่าจะมากหรือน้อย ก็สามารถช่วยเหลือเด็กๆ ได้เช่นกัน 🏠

การเตรียมความพร้อมเยาวชนสู่การประกอบอาชีพในอนาคต

ในโลกที่กำลังเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเตรียมความพร้อมเยาวชนสู่การประกอบอาชีพในอนาคตกลายเป็นสิ่งที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะเยาวชนคือกลุ่มที่มีบทบาทสำคัญในการขับเคลื่อนอนาคตของประเทศไทย ดังนั้นการเตรียมความพร้อมเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่นจะสามารถช่วยให้พวกเขาก้าวข้ามอุปสรรคและประสบความสำเร็จในเส้นทางอาชีพที่ตนเองเลือก

ปี 2567 มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ได้รับความร่วมมือและการสนับสนุนจาก **บริษัท ชิกเวอร์ค (ประเทศไทย) จำกัด, บริษัท ทีเค เอลลิเวเตอร์(ประเทศไทย) หรือ TK ELEVATOR(THAILAND) และกลุ่มบริษัท DHL Thailand (DHL Express, DHL Global Forwarding, DHL Supply Chain และ DHL eCommerce Solutions)** ในการส่งเสริมเพิ่มทักษะให้กับเยาวชน พร้อมสู่การประกอบอาชีพในอนาคต ซึ่งถือเป็นโอกาสดีที่เยาวชนครอบครัวโสสะได้เข้าร่วมกิจกรรม เพื่อพัฒนาทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต ไม่ว่าจะเป็นการตั้งเป้าหมายชีวิต, ทักษะด้านการสื่อสารและการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า, การเตรียมความพร้อมสภาวะทางอารมณ์, เทคนิคการสมัครงาน, การวางแผนด้านการเงินและความปลอดภัยด้านเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคดิจิทัล พร้อมเปิดโอกาสให้เยาวชนไปดูสถานที่ปฏิบัติงานจริงอีกด้วย

ทั้งนี้ มูลนิธิเด็กโสสะฯ มีความตระหนักต่อการพัฒนาส่งเสริมศักยภาพเยาวชนที่จะต้องพัฒนาทักษะที่สอดคล้องต่อความต้องการตลาดแรงงานและสถานการณ์โลก จึงได้ส่งเสริมการพัฒนาเยาวชนให้มีความรู้และทักษะที่สำคัญต่างๆ เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินชีวิตอย่างมีความสุข และประสบความสำเร็จในการประกอบอาชีพในอนาคต 🏠

ร่วมติดตามเราได้ที่

 www.sosthailand.org

 www.facebook.com/sosthailand

 มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ

 @sosthailand_official

 @sosthai

 @sosthailand

 @sosthailand

สแกนเพื่ออ่านวารสาร

"เพื่อให้เป็นไปตาม พรบ.คุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. 2562
ผู้บริจาคสามารถแจ้งเปลี่ยนแปลง หรือ ระงับการนำข้อมูล
ไปใช้ได้ โดยแจ้งความประสงค์มายังมูลนิธิฯ"

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย
ในพระบรมราชูปถัมภ์

บ้านแห่งความรัก ของเด็กทุกคน

วารสารสำหรับผู้ให้การสนับสนุนเด็กในครอบครัวโสสะ ประจำทุกหกเดือน
ฉบับที่ 29 / กันยายน 2567 จัดทำโดย: แผนกพัฒนาทุนและการสื่อสาร
สงวนลิขสิทธิ์ มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์ พ.ศ. 2567
18 หมู่ 3 ซ.เทศบาล 27 (บุญศิริ) ต.บางเมือง อ.เมือง จ.สมุทรปราการ 10270
โทรศัพท์ 02-3801177 โทรสาร 02-7555576

เรียน ท่านผู้มีจิตเมตตา

เยาวชนคืออนาคตของสังคมไทย พวกเขาจำเป็นต้องพัฒนาทักษะและความรู้ เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเข้าสู่โลกแห่งการทำงานที่ท้าทาย ด้วยเหตุนี้ การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเยาวชนจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง เพื่อให้พวกเขาสามารถสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ดีให้กับสังคมและเศรษฐกิจของเรา

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ ไม่เพียงแต่ดูแลเด็กๆ ให้เติบโตอย่างยั่งยืน แต่ยังมุ่งมั่นในการพัฒนาศักยภาพของเยาวชนให้ตอบโจทย์ตลาดแรงงานและสถานการณ์โลกปัจจุบัน การสนับสนุนจากพันธมิตรบริษัทชั้นนำและผู้บริจาคทุกท่านช่วยให้เราสามารถจัดการฝึกอบรมที่มีคุณภาพ เพื่อเพิ่มทักษะให้กับเยาวชนได้อย่างต่อเนื่อง

ผมขอขอบพระคุณผู้บริจาคทุกท่านที่ได้ช่วยผลักดันให้เด็กๆ กว่า 700 ชีวิต ในครอบครัวโสสะได้เติบโตขึ้นด้วยความรักอย่างมั่นคง หวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านจะยังคงให้การสนับสนุนกิจกรรมของมูลนิธิฯ อย่างต่อเนื่อง เพื่ออนาคตที่ดีของเด็กไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

นายนา เตรตันชัย

เลขาธิการ / กรรมการอำนวยการ

มูลนิธิเด็กโสสะแห่งประเทศไทยฯ